

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 138. Et non erat conueniens testimonium illorum. v. 59.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quod aduersarij mei euidenter mentiantur, tunc enim ipsi se conuincunt.

§. 138. *Et non erat conueniens testimonium illorum. v. 59.*

Pulchre Euangelista omnium tam Extrajudicialium, quam ipsorum Iudicum, contra Christum collecta accusationum capita concludit, dicens. Et non erat conueniens testimonium eorum; *primò*, quia ipsa testimonia inter se pugnabant, *Deinde* vnumquodque seorsim consideratum secundum circumstantias suas, etiam secum solo pugnabat. *tertio* quia persona, quæ talia testimonia dicebant, erant Exceptæ. *quarto*, quia, etsi omnia testimonia illa coaceruata credibilia fuissent facta ipsismet Iudæis, adhuc tamen erant inutilia ad propositum suum, nempe occidendum Christum per turpissimam mortem. Singula hæc demonstrare esset nimis longum, etiam si esset valde piū, & solatio aptum, cum videt Christianus, quam habeat innocentem Dominum, ipsorummet hostium tacita confessione. Ego in presenti solummodo elicio ex hoc ipso documenta. 1. quod melius sibi consulat homo si candide studeat & audiendæ & dicendæ veritati, tunc tot ambagibus & tricis non implicatur, ex quibus alias nunquam explicatur. 2. quod vt candidè audiendæ & dicendæ veritati studeat, oportet eum passiones & affectus habere moderatos, alioquin eum propellent sæpe ad falsitatem & libenter audiendam, (iuxta illud: *loquimini nobis placentia, & Deos vos esse dictabimus*) & ad loquendum mendacium, vti patet in hisce magni concilij Iudæis Consultoribus.

Domine Deus, Sapia & Iustitia & Sanctitas, te adoro & honoro propter innocentiam tuam & sanctitatem ab ipsismet inimicis agnitam, sed non confessam, quia volebant in te esse nebulas, quas quia non inueniebant, libenter fingebant, sed malo suo magno, magno nostro bono, quia agnouimus ex ipsorum modo agendi, modum agendi nostrum. Quem nisi tua gratia subleuemur, nobis relictis certissimè, vt Iudæi exerceamus. Non enim est peccatum tam grande, quod non faceret homo, nisi præseruaretur à te Deo bono. Quotiescunque ergo non feci cum proximo meo, vt illi tecum, toties debeo tibi laudem & quoties egi sicuti isti, & dixi vt isti toties debeo me accusare, de culpa mea: quia tu es Deus nolens iniquitatem, Bene dixisti de te Domine: *Veni Princeps huius mundi & in me non habet quidquam, venit & quæ fuit per suos affectas quomodo peccati te argueret, ex quo morti te condemnaret & traderet, sed in te non inuenit quidquam siue in moribus corrigendum, siue in vita, siue verbis, siue doctrina aut facto refutandum.* Obsecro te igitur Iesu innocentissime, agno-

itaque

immaculate semper immaculate per immaculatam vitæ tuæ innocentiam & rectitudinem, concede mihi similem agere in mundo vitam, qua purus, integer, flagrans tuo semper amore viuam, vt veniens in hora mortis, & extremo iudicij die Princeps mundi huius, inueniat in me nihil, aut accusacione, aut morte dignum æterna.

§. 139. *Et exurgens Summus Sacerdos in medium. v. 60.*

Cum iam viri huius funesti & prædatorij conciliabuli, qui iudices esse debebant, & sedere; stando præ impetu passionum manifeste obijissent munera accusatorum, & tamen nihil profecissent, ita ut iudicarent in conscientia, non esse, quæ dicta erant, conuenientia suo proposito: iam etiam incipit post omnes illos insanitè ipse Summus Sacerdos, & deserens officium iudicis, surgendo se facit accusatorem Christi, & qui omnium aliorum versutias iam audierat, ex illis vnâ nequissimam fecit imposturam, nempe Dilemma seu cornutum syllogismum, obtupescens cæteris Caiphæ ingenium, nempe: *Iste reus, aut dicit se esse Filium Dei, aut negat: quicquid autem horam elegerit, impinget.* Si affirmat, blasphematur: si negat, blasphematur, vtrumque autem meretur mortis reatum. Hoc Dilemmate reperto, animosè & passione raptus surgit, stat, accurrit, & se girat Pontifex, & se ipsum prodit.

Deus meus, opus est magna prudentia, vt homo seipsum non prodat siue bonus sit siue malus. Facibus tamen se oculit bonus, quam malus, quia malus est impudens & ideo facillime sese prodit, vt iste Caiphæ, modo sit qui acute attendat, ad connexionem officij, verborum, &c. circumstantiarum, quæ in aliquo esse debent, & non sunt. Hinc oro te, vt tu potens Deus & sapiens ita me regas, vt dicta & facta mea personæ meæ & officijs semper consentiant: nec me ipsum passionibus meis inhonorem.

§. 140. *Interrogauit Iesum dicens. v. 60.*

Totus tumidus fugitivus è folio suo, totus turbatus animo & corpore, spirans minarum & cædis, ex vehementi spiritu ignem persecutionis in se accendens accessit ad humilem Iesum, ante se ligatum manibus stantem innoxium sine felle, sine dolo, omne delectamentum virtutis in se habentem: & interrogauit eum tono duro, minace, superbo & fastuoso. *Tu non respondes quicquam ad ea, quæ tibi. . . . obijciuntur ab his. . . . tantis honorabilibus viris, Doctis, Senibus, Sanctis? Ote insignem tergiuerfatorem.*

O Iesu Rex gloriæ, qui totum mundum sapientia tua regis, Rex Regum & Dominus Dominantium, quam humilis modo stas, quam paruis, quam